

8 ΧΤΥΠΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΣΤΟ 8 ΩΡΟ ΣΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

- » 10 ΩΣ 13 ΩΡΕΣ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ, ΩΣ 78 ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ
- » ΩΣ 150 ΩΡΕΣ ΥΠΕΡΩΡΙΑ ΜΕ 20% ΛΙΓΟΤΕΡΗ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗ
- » ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΑΡΓΙΑΣ
- » ΤΗΛΕΡΓΑΣΙΑ ΧΩΡΙΣ ΟΡΙΑ
- » ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΣΕΩΝ, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ
- » ΝΕΑ ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ
- » ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΦΑΚΕΛΩΜΑ ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ
- » ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΕΧΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΡΟΜΕΤΩΠΙΔΑ ΤΟΥΣ ΤΗ ΛΕΞΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Αυτά είναι τα 8 πιο σημαντικά μέτρα της κυβέρνησης της ΝΔ σε ένα νομοσχέδιο που επιδιώκει να **κατεδαφίσει** όσα κατακτήθηκαν τα τελευταία 100 χρόνια!

Καμιά πλευρά της ζωής του εργαζόμενου δεν μένει ανεπηρέαστη, δεν γλιτώνει από την διάλυση όλων των κατακτήσεων που ξεχωρίζουν τους εργάτες από τους δούλους.

Κανένα αίτημα των μεγαλοεργοδοτών δεν έμεινε έξω από ένα σχέδιο νόμου που τους χαρίζει στο πιάτο τη ζωή του εργαζόμενου, **χωρίς κανένα όριο στην εκμετάλλευση**.

ΝΑ ΜΗΝ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ. ΑΓΩΝΑΣ ΜΑΖΙΚΟΣ-ΜΑΧΗΤΙΚΟΣ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Η κυβέρνηση θέλει να διασφαλίσει την «ελευθερία του εργαζόμενου» να δουλεύει όσο θέλει. Έτσι λέει.

Όμως ποτέ ως τώρα, καμιά κυβέρνηση δεν έχει διασφαλίσει ότι όλοι οι εργαζόμενοι θα έχουν σταθερή δουλειά, οκτάωρο, η 7ωρο όσοι κλάδοι το είχαν κατακτήσει. 17 ελαστικές μορφές εργασίας υποχρεώνουν τους εργαζόμενους να δουλεύουν λίγες ώρες την ημέρα, λίγες μέρες το μήνα, λίγους μήνες το χρόνο, με αποτέλεσμα **να μην μπορούν να εξασφαλίσουν σταθερό εισόδημα** που να τους επιτρέπει να ζουν, ελεύθερο χρόνο.

Άρα τη μόνη «ελευθερία» που αποδέχεται η κυβέρνηση είναι αυτή του εργοδότη, που θα ορίζει τη δουλειά του εργάτη, όπως ορίζει τη δουλειά μιας μηχανής, που όταν μάλιστα χαλάει θα αντικαθίσταται.

▶ Η κυβέρνηση θεωρεί πρόοδο την επέκταση του εργάσιμου χρόνου, πέρα ακόμη κι από τα όρια της αντοχής του ανθρωπισμού οργανισμού. Είναι όμως έτσι;

Μόνο το 2016, αναφέρει έρευνα του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, **πέθαναν 745.000 εργαζόμενοι** από εγκεφαλικό ή καρδιακές παθήσεις, μόνο και μόνο επειδή δούλευαν 55 ώρες τη εβδομάδα. Πόσοι άραγε θα πεθάνουν το 2021 όταν οι ώρες εργασίας τη βδομάδα θα φτάσουν τις 78!!!

▶ Η κυβέρνηση θεωρεί ότι οι αλλαγές στα εργασιακά θα δίνουν «δύναμη στον εργαζόμενο».

Πόσο «δυνατός» όμως θα αισθάνεται κάποιος όταν δεν θα μπορεί να υπολογίζει πότε, πόσο και πώς θα δουλεύει; **Η εργασία θα επιτρέπεται να είναι ως 13 ώρες την ημέρα**, συνεχόμενα ή σπαστά, από το σπίτι ή από το χώρο εργασίας, Κυριακές και αργίες. Πόση δύναμη έχει όποιος δεν ξέρει πότε θα δει το παιδί του, πόσο εισόδημα θα φέρει στο σπίτι, πού θα είναι ο χώρος εργασίας του, ποια μέρα θα ξεκουραστεί;

▶ Η κυβέρνηση λέει ότι παίρνει μέτρα για το καλό μας. Μα ποιο είναι αυτό το καλό που δεν ξέρουμε;

Ότι το διευθυντικό δικαίωμα της απόλυσης **δεν θα αναιρείται πλέον ούτε από τα δικαστήρια**; Ότι οι απολύσεις εργαζομένων και συνδικαλιστών δεν θα συναντούν ούτε το παραμικρό εμπόδιο, αφού μια μικρή αποζημίωση θα είναι ικανή να πετάξει στα αζήτητα όποιον αντιδράσει, ατομικά ή συλλογικά; **Ότι οι απεργίες θα θεωρούνται εγκληματική ενέργεια**, ή στην καλύτερη περίπτωση μια συμβολική πράξη, αφού οι απεργοί θα είναι όσοι επιτρέπει το κράτος των εργοδοτών, δίκως να μπορούν να περιφρουρήσουν την ίδια τους τη διεκδίκηση;

Ποιανού άραγε καλό υπηρετεί το γεγονός ότι η ύπαρξη των συνδικάτων θα επιτρέπεται μόνο αν τα μέλη τους είναι φακελωμένα, αν οι ψηφοφορίες γίνονται ηλεκτρονικά, ώστε να έχουν ευκολότερη πρόσβαση οι εργοδότες;

Ποιος είναι αυτός που ωφελείται από την μετατροπή των επιθεωρήσεων εργασίας σε ΜΚΟ οι οποίες μάλιστα θα στελεχώνονται από το διευθυντικό προσωπικό των βιομηχάνων, των τραπεζιτών κ.λ.π.;

Πάνω σε αυτά καλεί η κυβέρνηση να διαβουλευτούν μαζί της οι «κοινωνικοί εταίροι».

Πάνω σε αυτό το έκτρωμα η ΓΣΕΕ βλέπει «θετικά σημεία».

ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ-ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΜΟΝΗ

Ένα τέτοιο έγκλημα απέναντι σε εκατομμύρια εργαζόμενους ο υπουργός εργασίας βαφτίζει «πρόοδο» και «εκσυγχρονισμό».

ΕΙΝΑΙ ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΟΜΙΛΩΝ.

Έχουν αναλάβει την εργολαβία του ξεπεράσματος άλλης μιας καπιταλιστικής κρίσης με εργαλεία βγαλμένα από τον **εργασιακό μεσαίωνα**. **Με απλήρωτη δουλειά και εργασία λάστιχο. Με τρομοκρατία και καταστολή. Με μειώσεις μισθών και δικαιωμάτων.**

Δεν είναι όμως ούτε η πρώτη, ούτε η τελευταία φορά που προσπαθούν να μας γυρίσουν έναν αιώνα πίσω.

Από το 1990 και μετά ΕΕ, επιχειρηματικοί όμιλοι και οι κυβερνήσεις τους, ξηλώνουν τη μία κατάσταση των εργαζομένων μετά την άλλη για να ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, να συγκεντρώσουν σε όλο και λιγότερα χέρια τον τεράστιο πλούτο που παράγουν οι πολλοί.

Για να κρύψουν αυτή τη στρατηγική συμφωνία κάνουν καυγά για το πάπλωμα όσα κόμματα μέχρι σήμερα έχουν βάλει βαθιά το χέρι τους στο ζήλωμα του σταθερού ημερήσιου χρόνου δουλειάς και στο τέντωμα του εργάσιμου χρόνου. Η αντιπαράθεση ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ για το αν θα ξεπατώνεται ο εργάτης μετά από συλλογική ή ατομική διαπραγμάτευση, δεν αφορά τις ανάγκες της εργατικής τάξης. Και τα δυο αυτά κόμματα, μαζί με το ΚΙΝΑΛ (ΠΑΣΟΚ), έχουν φέρει στη ζωή δεκάδες ελαστικές μορφές δουλειάς, από μια ώρα εργασίας την ημέρα, μέχρι μία μέρα το μήνα. Έχουν μπουκώσει δημόσιο και ιδιωτικό τομέα με εκατοντάδες δουλεμπορικά γραφεία. **Έχουν βαριά ευθύνη για τη γιγάντωση της ανασφάλιστης δουλειάς και των χιλιάδων εργατικών ατυχημάτων.**

Όλοι μαζί έχουν δημιουργήσει με την πολιτική τους στρατιές ανέργων και μισοαπασχολούμενων, με πρωταθλητές τους νέους και νέες που δεν γνώρισαν ποτέ τι σημαίνει δουλειά με δικαιώματα.

Απέναντι σε όλα αυτά μπαίνει το καθήκον, να σηκώσουμε ανάστημα, εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι και μετανάστες.

ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΔΕΧΤΟΥΜΕ ΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΣΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΡΑΣΗ
Να μαζικοποιήσουμε τα Συνδικάτα, να πετάξουμε από μέσα τους τα στηρίγματα κράτους και εργοδοσίας. Να οργανωθεί καθολικός αγώνας με βάση τα συμφέροντα της τάξης μας.

Και το συμφέρον μας προϋποθέτει:

ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΤΟ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΟ ΕΚΤΡΩΜΑ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΦΕΡΕΙ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ.

ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ ΟΛΗ Η ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ.

Αλλά δεν φτάνει μόνο αυτό.

- Γιατί σήμερα δεν αρκεί να λες ότι υπερασπίζεσαι το 8ωρο. Χρειάζεται να δείξουμε ότι αποτελεί ανάγκη η μείωση του εργάσιμου χρόνου σε 7 ώρες την ημέρα και 35 την εβδομάδα.
- Γιατί σήμερα δεν φτάνει να παλεύεις για συλλογική σύμβαση εργασίας. Πρέπει να βάζεις κριτήριο για τον καθορισμό του μισθού την κάλυψη των σύγχρονων αναγκών της εργατικής οικογένειας.

- Γιατί σήμερα δεν έχει αξία να υπερασπίζεσαι την απεργία χωρίς να την οργανώνεις και να την πραγματοποιείς σε όλους τους μεγάλους χώρους δουλειάς, μέσα από ζωντανές μαζικές συλλογικές διαδικασίες των σωματείων.
- Γιατί σήμερα που όλα μοιάζουν μαύρα υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις να δουλεύει ένας εργαζόμενος σε ανθρώπινες και αξιοπρεπείς συνθήκες δουλειάς. Να ζει από το μισθό του ικανοποιώντας τις ανάγκες της εποχής, απολαμβάνοντας τις δυνατότητες που δίνει η επιστημονική και τεχνολογική πρόοδος, με πραγματικό ελεύθερο χρόνο. Ο πλούτος που παράγουν οι εργαζόμενοι είναι τεράστιος και τον καρπώνονται μια χούφτα επιχειρηματίες σε βάρος των πολλών που είναι οι εργαζόμενοι.

Καλούμε τους εργαζόμενους, τα σωματεία, τις Ομοσπονδίες και τα Εργατικά Κέντρα σε όλη τη χώρα:

- Να μπούμε όλοι στη μάχη. Έρθε η ώρα να μιλήσουμε εμείς. Να πάρουμε τις δικές μας αποφάσεις.
- Να οργανώσουμε την πάλη μας ενάντια στην προσπάθεια να τελειώσουν με τον σταθερό ημερήσιο χρόνο δουλειάς.
- Να ενημερώσουμε όσο το δυνατόν περισσότερους για όσα έρχονται. Να αξιοποιήσουμε τα πάντα! Οι χώροι δουλειάς και οι γειτονιές να γίνουν χώροι συνελεύσεων, συσκέψεων με τη συμμετοχή όλων των εργαζομένων.
- Να πάρουμε τις δικές μας αποφάσεις. Παρεμβάσεις, κινητοποιήσεις, συγκεντρώσεις, πορείες από όλους τους κλάδους, κάθε μέρα παντού!

**ΚΑΙ ΟΛΑ ΝΑ ΚΑΤΑΛΗΓΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ
ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙ ΑΠΕΡΓΙΑΚΑ ΣΕ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ!
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ, ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ, ΕΜΠΟΡΙΟ, ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ, ΤΡΑΠΕΖΕΣ, ΓΡΑΦΕΙΑ.**

Γιατί με το θωρο, την οργάνωση των εργαζομένων, τη συλλογική διεκδίκηση και την απεργία

ΔΕΝ ΠΑΙΖΟΥΜΕ! ΔΕΝ ΠΑΖΑΡΕΥΟΥΜΕ!

